

NØVN

Minningarorð um Eivind Petersen, Oyndarfjørður.

Fór til gravar týsdagin, 24. okt. 2017

Lívið er dýrabart. Verfaðir, Erling Hansen á Støðini í Fuglafirði, plagdi at taka til, at tann síðsta heiður, ið tú kundi sýna einum menninskja, var at fylgja tí til gravar. Her eru føroyingar óførir, so trúfastir teir eru ímóti kenningum, vinum og næstringum, at vera til staðar, tá ið onkur teirra verður borin út.

Farið verður norðurum.

Ikki so sjáldan varð farið norðurum at fylgja onkrum til gravar á Hellunum ella í Oyndarfirði. Onkuntíð sum óviti vart tú við á onkrari slíkari ferð. Farið kundi vera til gongu um Skarðið, ella siglt við onkrum útróðrarbáti í bygdini norðurum. Fólk sótu í kyrru, men eisini varð trivið í onkran sálum ella sang. Einum sinni vit fóru eina tílka ferð, minnst meg Linu Mariu, konu Leo Midjord, ið var ættað úr Oyndarfirði og systkinabarn mammu, sum eisini var úr Oyndarfirði tríva í missiónssangin: Jeg er så glad, så inderlig glad...

Í míni lund er ein gleðilig stund,
tí heim har tað ber,
sum himnastrond er.
Mín sál fer avstað
tann seinasta dag
til Jesus á fund!
Halleluja

Er harmaljóð
og sál mín er móð,
hvat væntar mær,
tá mær Jesus er kær`?
Hoyr ljómin í ský-
á himni í líð,
tí Jesus meg tók!
Halleluja.

O. lukkutíð,
tá einglar í ský,
meg bera heim
til ævigan gleim.
Við veingjum sum skjól,
tað ber yvir hól,
tí Jesus er mín!
Halleluja.

Tað var slík tign yvir slíkari ferð, sum tú seint gloymir. Sálmaljóðið setti seg í fjøruklettin fram við Halgadal, Fuglafjarðar Boðum, Góðadali og Nestanga. Tá ið Jacob Deciderius Johannesen, abbabeiggi á Hellunum, varð borin út millum jólanna 1957 í kava fóru faðir, Theodor. Petur Jacob, pápabeiggi og greinskrivarin um Skarðið til gongu til hesa jarðarferð. Tað vóru sjálvandi mong onnur úr Fuglafirði, sum fóru um Skarðið henda dag.

Eivind borin út

Nú Eivind varð borin út, 24. okt, deyðsdagin hjá faðir, ið doyði 24. okt 1986, varð farið við bili norðurum.

urum. Veðrið var lagligt, so mangt og mikið rann fram í hugan á hesi stund, nú Guðs vinurin, Eivind skuldi inn á Línheygg sína seinastu ferð. Steinsetingarnar kring henda kirkjugarð eru so stak vakrar eins og halda hendur um tey, sum farin eru. Alexandra, konan og systir hennara, Anna vóru við á hesi ferð. Ja, mangan eru vit farin um hesar leiðir. Hellulandið, Stórisandur, Høvdin og Oyndrastøð lósu morg-unbøn í hesum vakra doðaveðri, har ljósið lívgaði um Eivindsa foldarlív. Hann var ein ímynd av

einum kærleiksfullum menniskja, sum meg minnst afturá heilt frá barni av, sum alla tíðina var við tí góða orðinum. Sælur er tann, sum tað góða orðið fellur á. Ja, sanniliga róði hann altíð upp undir lötuna við orðum, sum lýstu upp í sinnið hjá okkum, sum yngri vóru.

Eivind hevði Hálvmørkshandilin og Petur Klein hevði Víkahandilin. Hesar fjálgu hendur hildu lív í bygdini við teimum vørum, sum vórðu lagdar upp á kaiina í bygdini. Her lýsti ein vakurleiki út ímillum kropp og hendur, tá ið takast skuldi

um vøruna og fáa hana til haldar. Ikki so sjáldan hjálptu óvitarnir til at fáa hetta niðan av kaikantinum inn í Hálvmørk ella Víkar. Vit, sum vóru í summarfrí, tóku hetta til okkum, sum eina stóra uppliving. Hetta var eitt spæl, sum Petur Klein og Eivind Petersen dugdu til fulnar við sínum natúrligu, menniskjansligu og pedagogisku gávum, og hetta logar uppvið enn tann dag í dag.

Familjan

Fólk komu eisini oman at vita, hvør

fór avstað og hvør, ið kom. Aloftast stóðu tey uppi við kaihúsið. Hetta var tað sama fyribrygdi t. d. á Hellunum. Minnst á einum sinni, tá ið lagt varð at á Hellunum og ein kvinna stóð við stokkum oman fyri lendingina og eygleiddi tað, sum fyrifórst. Hetta var vakurt, ein hugmynd, sum er farin í søguna, men livir sítt sæla lív enn í sinninum.

Ja, Eivind hann fór inn í Garðamørk eftir fljóði sínum, Esther. Hon var dóttir Karolinu og Jákup Gaard. Tey giftust 1951 og fingu 5 børn - Judith, Anni, Leif, Eilif og Gunnleyg. Jákup var sonur Elina og Joen Petur í Hvanngarðinum. Elin var av Hellunum, dóttir Lamba Jákup og Kunoyar Kathrinu. Lamba Jákup var langabbabeiggi greinskrivarar. Tveir brøður av Fløtunum í Lamba settu seg niður á Hellunum, Símun, langabbi og Jákup. Lamba Thomas, bróðir teirra, setti seg niður í Fuglafirð. Hann var tvær ferðir giftur og fyrra kona hansara var úr Oyndarfirði, Anna Olesdatter á Dunganum og seinna úr Kollafirði, Anna Elisabeth (Lisbitta). Foreldrini hjá Eivindi vóru Malena, sum var ættað av Fløtti og Andreas, sum var ættaður úr Hoygarðshúsi. Tey fingu 8 børn og yngstur var Eivind.

Endi

Eivind var virkin í Oyndarfirði alt sítt lív. Hann var klokkari frá 1. sunnudegi í atvent 1958 til fyri fáum árum síðani. Eivind sang fyri líki og sat í kirkjuráðnum sum formaður eisini. Hann var formaður í sjúkrakassanum í mong ár. Hann var formaður í hagastýrinum í Ognarhaganum. Formaður í missiónshúsinum. Sat eisini í kommunustýrinum. Andreas, faðir hansara var eisini klokkari og deknur. Vakurt var tað, tá ið Andreas kom oman eftir Túni sunnudagar við lestrarbókini í hondini og abbabørnini saman við honum. Onkuntíð fylgdust Andreas og Eivind somuleiðis. Hetta er ein vøkur mynd av feðgunum báðum, so góðir teir vóru við kirkjuna. Friður veri Eivindi og Andreasi.

Frits